

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
ІНСТИТУТ СУЧАСНОГО МИСТЕЦВА
КАФЕДРА ХОРЕОГРАФІЇ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА:
ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ З ПОЯСНЮВАЛЬНОЮ ЗАПИСКОЮ
на здобуття освітнього ступеня Магістр

на тему: **ОБРАЗНІ АКЦЕНТИ В АВТОРСЬКІЙ ХОРЕОГРАФІЧНІЙ**
ПОСТАНОВЦІ «ТРИМАЙ РИТМ»

Виконала: здобувачка II курсу
групи МХР – 31 – 22з
спеціальність 024 Хореографія
Дібрівна Валерія Русланівна
Науковий керівник: доктор
мистецтвознавства, професор
Афоніна Олена Сталівна
Рецензент: кандидат
мистецтвознавства, доцент
Левко Вероніка Іванівна

Допустити до захисту
протокол засідання кафедри
від «__» _____ 20__ р. № ____
Завідувач кафедри хореографії
_____ професор Вантух М.М.

м. Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	6
1.1. Історіографія дослідження.....	6
1.1.1. Про танець і хореографію в кіномистецтві: історія, теорія, практика.....	6
1.1.2. Образні акценти в хореографії.....	11
1.1.3. Аналітика наукових джерел та публіцистики до фільму “Тримай ритм”.....	13
1.1.4. Симбіоз напрямків хореографічного мистецтва.....	19
1.2. Засоби бальної хореографії у формуванні художніх образів.....	23
Висновки до розділу 1.....	25
РОЗДІЛ II. ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ЗАДУМУ : АВТОРСЬКОЇ ПОСТАНОВКИ "ТРИМАЙ РИТМ" ...	26
2.1. Обґрунтування вибору теми. Лібрето.....	26
2.2. Вид. Форма. Жанр. Ідейно-тематичний аналіз.....	30
2.3. Шляхи та методи реалізації творчого задуму. Сценарно- композиційний план.....	32
2.4. Характеристика дійових осіб.....	33
2.5. Музичний матеріал, його особливості.....	34
2.6. Опис костюмів.....	37
Висновки до розділу 2.....	40
ВИСНОВКИ	44
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	48

ВСТУП

Актуальність теми. Основним аспектом хореографічного мистецтва є створення та організація руху в певній формі та послідовності, що включає розвиток композиції, рухів, позувань та художніх образів для створення танцювальної вистави. Хореографія може бути частиною різних видів вистав: хореографічних вистав, театральних постановок, опер, мюзиклів та багато інших. Вона грає важливу роль у створенні мистецького виразу і комунікації ідей через мову рухів та танцю.

Однією з ключових ідей синтезу хореографії з іншими видами мистецтв є створення образних акцентів.

Образні акценти в хореографії - це особливі рухи, позиції або моменти в танці, які надають виділяються або підкреслюють певні ідеї, концепції, емоції чи образи вистави. Вони допомагають створити важливі пункти фокусу, щоб глядачі краще розуміли суть танцю та його повідомлення.

За основу для створення творчого проєкту було взято кінострічку “Тримай ритм”. У фільмі підіймається багато цікавих та актуальних тем, таких як: соціальна інтеграція, самоідентифікація, культурне розмаїття, та мистецтво як засіб зміни. В ньому продемонстровано, як бальний танець може вплинути на життя людей та стати засобом самовираження та розвитку. Саме тому була створена авторська хореографічна постановка “Тримай ритм”.

Мета творчого проєкту – знайти, втілити в хореографії та обґрунтувати нові образні акценти в авторській хореографічній постановці “Тримай ритм”.

Завдання творчого проєкту:

- здійснити історіографію з питань взаємозв'язків танцю і хореографії в кіномистецтві;
- виокремити образні характеристики в хореографії;

- проаналізувати наукові джерела і публіцистичну літературу до фільму “Тримай ритм”;
- розробити шляхи реалізації творчого проєкту;
- розкрити ідейно-тематичне та композиційне рішення творчого проєкту;
- обґрунтувати засоби художньої виразності творчого проєкту.
-

Новизна творчого проєкту полягає в:

- оригінальній інтерпретації ключових моментів фільму “Тримай ритм” засобами хореографічної образності;
 - режисерських, лексичних та сценографічних прийомів, що полягають в режисерських, лексичних та сценографічних прийомів, що полягають в оригінальній концепції синтезу бального танцю з іншими напрямками сучасної та класичної хореографії, вдалому використанні спецефектів та декорацій;
 - оригінальному поєднанні форм хореографічного мистецтва та застосуванні авторських методів постановочної та репетиційної роботи з виконавцями.

Практичне значення творчого проєкту.

Завдяки мобільності композиційного та сценографічного рішення хореографічна картина «Тримай Ритм» може бути реалізована на сценічних майданчиках різного типу: від камерних розважальних закладів, рекреаційних зон просто неба до провідних концертних та театральних залів України та світу.

Хореографічні та сценографічні знахідки стануть у нагоді практикам та теоретикам хореографічного мистецтва.

Участь танцівників у проєкті сприяє підвищенню їх виконавського рівня та розширенню акторського діапазону.

Очевидною є просвітницька та виховна роль творчого проєкту, який розповідає напрочуд драматичну історію, що наштовхує глядача на роздуми про цінність життя, його неповторність, роль таланту в житті кожної людини.

Участь у VIII Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених, аспірантів та магістрантів «Особливості роботи хореографа в сучасному соціокультурному просторі».

1. Дібрівна В. Р. Бальний танець та екранне мистецтво / Особливості роботи хореографа в сучасному соціокультурному просторі : матер. VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 01–02 червня 2023 р.). Київ : НАКККиМ, 2023. С. 180 – 182.

Структура анотації. Анотація складається зі вступу, основної частини, висновків, списку використаних джерел (83 позицій). Загальний обсяг роботи – 55 сторінок, з них основного тексту – 47 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1 Історіографія дослідження.

1.1.1. Про танець та хореографію в кіномистецтві: історія, теорія, практика

У сучасній світовій культурі все більше прослідковується тенденція та необхідність у синтезуванні усіх видів культурної діяльності людини, в тому числі і видів мистецтв. Філософи та культурологи одностайно наполягають на тому, що сучасності, яка прагне до гуманітарного ренесансу – необхідно звернутись до органічного художнього синтезу.

Завдяки спостереженням Рудольфа Арнхейма «Мистецтво і візуальне сприйняття» можна помітити деяку закономірність в тому, що проблема синтезу мистецтв зазвичай загострювалась на перехресті епох. Це пов'язано зі зміною соціокультурного контексту, технологічними новаціями та культурними зсувами. Наприклад, на рубежі 19-20 століть відбулася епоха модернізму, яка сприяла синтезу різних мистецьких дисциплін, таких як живопис, література, музика і архітектура. У цей період митці активно експериментували і об'єднували різні мистецькі течії, створюючи нові форми виразності. Синтез мистецтв може призводити до створення вражаючих творів, де різні аспекти мистецтва взаємодіють між собою, підсилюючи емоційний і художній вплив на глядача або слухача. Він дозволяє митцям та творцям експериментувати з різними засобами виразності і сприяє розширенню меж традиційних жанрів та медіа.

Чудовим прикладом синтезу є кіномистецтво. В кінематографічному мистецтві, не беручи до уваги величезну частину наукових знахідок та важливість технологічного прогресу, активно взаємодіють різні види мистецтв: драматичне, музичне, образотворче, не рідко і хореографічне мистецтво. Літературний твір, що є основою сценарію, декорації, костюми, акторська гра та емоційні переживання героїв, монтаж та музичний супровід,

хореографічні постановки – все це доробки окремих видів мистецтв, але разом, доповнюючи один одного, створюють новий цілісний витвір.

Загалом хореографічне мистецтво грає важливу роль в фільмографії та кіноіндустрії. Воно додає візуальну та емоційну глибину фільмам і може бути ключовим елементом у створенні незабутніх сцен і образів. Ось деякі аспекти хореографічного мистецтва у фільмографії, спираючись на матеріали VIII міжнародної науково-практичної конференції.

Перші спроби зафіксувати танець на кіноплівці були здійснені ще до появи кінематографу. Так, у 1894 році Томас-Алва Едісон (винахідник фонографа) зняв на кінетоскопі фільм «Танець змії», а в 1899-му Жорж Мельєс (механік, художник, фокусник, актор, письменник) зафіксував фрагмент балету «Попелюшка». Наступним етапом співпраці танцювального й кіномистецтва став мюзикл. Це синтетичний жанр, у якому специфічними засобами кіномистецтва втілений драматичний сюжет, що базується на відносно рівних засадах співіснування драматичної дії, співу, танцю. Кожний із цих компонентів є важливим структурним елементом. Органічно синтезуючи ці елементи, мюзикл змушує переміщати розвиток дії властивими їм способами, утворюючи сцени безперервного розвитку дії, висловлюючи наскрізну думку, що динамічно розвивається. Це так звана «комплексна» драматургія. Функція хореографії – подавати власний коментар подіям, характерам героїв, наголошувати кульмінації, за допомогою яскравих асоціацій надавати більшої об'ємності образам твору. Мюзикли – це завжди видовишно і захоплююче.

Музика і танці часто використовуються для емоційно насичених сцен. Музичні та танцювальні номери можуть висвітлювати персонажів, розкривати їхні внутрішні стани і додавати ритму фільму. Танці являють собою фізичний вираз почуттів та емоцій. Артисти використовують своє тіло та рухи, щоб виразити радість, смуток, кохання, гнів та інші почуття. Їхні рухи можуть бути енергійними та динамічними або ніжними і граціозними, залежно від того, яку емоцію вони намагаються передати. Музика використовується для підсилення та підкреслення емоцій, що виражені в танцях. Мелодія, ритм і текст пісні

можуть підсилювати настрій сцени. Наприклад, гарячий і ритмічний реггетон може створити веселу та енергійну атмосферу, тоді як плавний джаз може передавати спокій і ностальгію. важливо, щоб рухи виконавців були синхронізовані з музикою. Це створює враження об'єднаності і допомагає глядачам легше відчувати емоції, які передаються через рухи та звук. Наприклад такі фільми як «Тримай ритм», «Крок уперед».

Мюзикли – це музичні виставами, де спів, танці та акторська гра поєднуються, щоб розповісти історію та передати емоції. Танці можуть передавати інформацію про персонажів, їхні відносини та емоції. Мюзикли часто включають в себе великі масові номери з багатьма танцівниками, що створюють враження грандіозності та величності. Ці номери можуть бути видовищними та запаморочливими. Хореографія в мюзиклах часто виступає як мистецький вираз, де хореографи та виконавці можуть створювати складні та інноваційні рухи для надання виставі унікальності. Танцю часто надають ключову роль у створенні вражень та виразності. Вони допомагають глядачам відчутти музику та сюжет на більш емоційному рівні та додають артистизму та виразності виступу. Серед відомих мюзиклів можна назвати такі класичні фільми, як «Звуки музики», "Чикаго", "Мама Мія!" і багато інших.

В багатьох фільмах, зокрема в бойовиках («Обладунки Бога», «Вихід дракона», «Іп Ман», «Джон Уік») та фільмах про супергероїв («Людина-павук», «Флеш», Люди ікс»), хореографія боїв та екшн-сцен є суттєвим елементом. Про це в інтернет-ресурсі розповідає Тетяна Ходаківська – режисер монтажу, фільмографія якої включає прем'єри на Каннському фестивалі, та фільми-переможці фестивалів класу А. Серед головних нагород – Chicago International Film Festival (Gold Plaque), Золота дзига (найкращий монтаж), Calcutta International Cult Film Festival (найкращий режисер, найкращий монтаж), US International Film and Video festival (Silver screen) і ще більше 10ти нагород.

Хореографія допомагає створити динамічні та захоплюючі бої, які тримають глядача в напрузі. Хореографи екшн-сцен спеціалізуються на

бойових мистецтвах та фехтуванні, а також роблять акцент на безпеку. Вони навчають акторів та каскадерів рухам, які здатні передати реалістичність бою. Важливо, щоб рухи були синхронізовані та згідно з сценарієм. Це вимагає від акторів та каскадерів доброї фізичної підготовки та координації рухів. Хореографія в екшн-сценах повинна бути підготована з урахуванням камери та майбутнього монтажу, щоб забезпечити кінематографічну ефективність.

Хореографія може передавати теми та символіку фільму через рухи та пози персонажів. Це добре описано в роботі Рудольфа Арнхейма «Мистецтво і візуальне сприйняття».

Вона може підкреслити конкретні ідеї або створити атмосферу, яка відображає настрій фільму. Танець є найпоширенішим способом виразити кохання та романтику в кіно. Пари, які танцюють разом, можуть передавати свої почуття через красиві та ніжні рухи. Енергійні танцювальні сцени можуть символізувати боротьбу та жагу до перемоги. Герої фільму можуть використовувати танець для піднесення духу та подолання труднощів. Танці також можуть висвітлювати культурну та історичну спадщину. Вони можуть бути використані для відображення традицій, звичаїв та історичних подій. Танці у фільмах можуть бути багатогранними та виразними, передаючи різні теми та символіку. Вони додають глибину та емоційний зміст сюжету, допомагаючи глядачам краще сприймати ідеї, які передаються через кіно.

Різні жанри фільмів вимагають різних підходів до хореографії. Наприклад, в комедіях танці можуть використовуватися для створення комічних ситуацій та веселощів. Вони можуть бути незграбними, смішними або надто ексцентричними, і їх головна мета - розважити глядачів, тоді як драми можуть використовувати хореографію для підсилення емоційної інтенсивності. Танцювальні сцени можуть мати глибокий символічний зміст і додавати глибину сюжету. В фентезі-фільмах танці можуть бути часто містичними або магічними. Вони можуть відображати фантастичний світ та персонажів. У документальних фільмах про танці основний акцент робиться

на реальних виконавцях і танцювальних стилях. Фільми можуть досліджувати історію та культурний контекст танцю.

Хореографічне мистецтво може бути ключовим компонентом створення фільмів, і воно постійно розвивається та розширюється в світі кінематографу.

Танець та хореографія в кіно поєднують у собі мистецтво руху, музику, акторську майстерність та візуальну естетику, створюючи унікальні та незабутні сцени в історії кінематографу. Перші кінострічки були німими та не містили звуку, але вже в ранніх роках кіно існувала потреба у рухомому мистецтві. Перші танцювальні номери з'явилися в кіно з самого початку кінематографу. Одним з перших фільмів з танцювальною сценою є кінострічка "Танець серед багатьох націй" французького режисера Джорджа Мельєса. Започатковані звуковим кіно, мюзикли стали популярним жанром, де танцювальні номери стали ключовими складовими. Розробка танцювальних сцен та хореографії в цей період відіграли важливу роль в історії кіно. Хореографія стала невід'ємною частиною багатьох музичних фільмів. Імениті хореографи, такі як Фред Астер та Джин Келлі, стали легендами в цій області. Також і сучасні режисери фільмів продовжують використовувати надбання своїх попередників, доповнюючи їх яскравими барвами сучасних знахідок.

Танцювальні сцени часто мають власну інтерпретацію та символіку, і теоретики досліджують їх значення та вплив на сюжет, вони досліджують принципи руху та його вплив на глядачів, аналізують, як рух може передавати емоції та повідомлення. Танець в кінематографі не лише відображає художню виразність, але і відкриває можливості для емоційного та психологічного зв'язку з глядачами. Ця форма мистецтва продовжує еволюціонувати та впливати на кіноіндустрію в цілому.

1.1.2. Образні акценти

Образні акценти в хореографії використовуються для підсилення сюжету, виразу емоцій і створення вражаючих вистав. Про це пише у своїй монографії Галина Погребняк. Вони допомагають передати глибокий зміст і розшифрувати історію через танець.

Плановані зупинки або миттєвості в русі можуть бути використані для наголошення на певних емоціях або ефектах. Наприклад, раптова зупинка після інтенсивного руху може підсилити драматичний момент. Підняті руки або ноги можуть створити враження легкості, граціозності або підкреслити висоту рухів. Це може бути важливим елементом у класичних стилях, таких як балет. Рухи голови або позиції голови можуть передавати важливі емоції або напрямки погляду. Наприклад, обертання голови до одного боку може вказувати на зацікавленість або виведення погляду на певний об'єкт. Перехід від повільних до швидких рухів або навпаки може створити враження зміни настрою або темпу вистави. Зміна рухових площностей: перехід з одного рухового плану в інший може бути використаний для створення враження глибини або різниці між образами. Великі та енергійні жести можуть надати емоційний вираз або підсилити важливий момент. Використання спеціального освітлення або підсвічування надають певному руху або моменту особливу видимість та акцент.

Ці образні акценти можуть варіюватися в залежності від стилю танцю, сюжету вистави та творчої концепції хореографа. Вони допомагають підкреслити важливі моменти та додати глибину танцю, роблячи його більш виразним і запам'ятовуваним для глядачів.

Образність і виразність танцю можна виразити іншим принципом - принципом контрасту. Цей принцип пов'язаний із людським сприйняттям речей, оскільки він підкреслює відмінності між ними. Створюючи сцену танцю, хореограф повинен розкрити образ і характер усіх персонажів,

використовуючи усі виразні можливості. Малюнок повинен бути логічним і побудованим відповідно до задуму всього хореографічного твору, допомагаючи тексту танцю найбільш яскраво відобразитися на сцені. Хореографічні номери побудовані за драматургічними законами, які відображені у формі танцю.

Тому хореограф розміщує образи за принципами контрасту, зближення, єдності, світла і темряви, розкриває тему і зміст твору через танцювальні образи. Саме це дозволяє йому зайняти позицію, розвінчати одних героїв і викликати співчуття до інших, прославити їх, розставити авторський акцент і оцінку. Відповідно до законів драматургії, це відбувається в танцювальних постановках, а також в інших видах мистецтва.

Для реалізації творчого проєкту, а саме створення нових образних акцентів в авторській хореографічній постановці “Тримай ритм”, були опрацьовані наукові публікації мистецтвознавців, істориків, культурологів, які досліджували сценічну хореографію. З вищезазначеною проблематикою допомогли ознайомитись роботи Т. Павлюк, О. Голдрич, А. Крись.

У монографії Т. Павлюк розкриті питання з хореографічного мистецтва, зокрема, історії та теорії бальної хореографії. Наукова робота Т. Павлюк присвячена осмисленню особливого місця бального танцю в системі хореографічного мистецтва як складової художньої культури. Непересічна наукова новизна дослідження Т. Павлюк. Вона вперше комплексно представила генезис бальної хореографії з описом прототипів сучасних стилістичних моделей бального танцю. Дослідниця розкрила особливості формування локальних і регіональних шкіл бальної хореографії, що вплинуло на полісемантику концепту «бальна хореографія» у художній культурі та мистецтві. Особливої значущості набула проблематика синтезу мистецтв, який здійснюється на різних рівнях: всередині одного виду мистецтва – бальної хореографії і міжмистецький синтез.

О.Голдрич О. у посібнику з хореографії зосередилася на композиції танцю. А. Крись розкрила специфіку естетичного сприйняття сценічної бальної хореографії та драматургії сценічної бальної хореографії в Україні.

Отже, під час балетмейстерського вирішення поставлених задач допомогло опрацювання широкого кола літератури та джерел.

1.1.3. Аналітика наукових джерел та публіцистики до фільму “Тримай ритм”

Творчий проєкт побудований на основі фільму “Тримай ритм”, який заснований на реальних подіях та розповідає історію П'єра Дюлей, професійного бального танцюриста, який приймає на себе виклик навчати бального танцю учнів школи у неблагополучному районі Нью-Йорка. Головний персонаж використовує танець як засіб для виховання та соціальної інтеграції молодих людей, вчить їх гідності, самовираженню та важливості співпраці. Фільм досліджує теми культурного розмаїття, відмінностей, взаєморозуміння та співпраці через танець, створюючи інспіруючу історію про подолання викликів та розвиток особистості. Бальний танець відіграє важливу роль у створенні вражаючих танцювальних сцен та виразній атмосфері. Також має важливу виховну функцію та може сприяти розвитку різних аспектів особистості.

Оперуючи фактами з наукової статті Т. Павлюк “Сутність і багатогранність бального танцю як феномену хореографічного мистецтва” варто зазначити, що питанням виховної та розвиваючої функції танцю цікавились філософи та науковці ще задовго до наших часів. Античність сприймала людське тіло як таке, що складається з фізичних стихій (вогню, повітря, води та землі). Отже прекрасним воно ставало тоді, коли ці фізичні стихії гармонували одна з одною. Одним із шляхів формування такого тіла греки вважали танець. Античний філософ Платон визначав виховне значення

танців в тому, що вони повинні на справі демонструвати що прекрасне, а що потворне. Він вважав, що будь-які рухи тіла та наспіви, що виказують душевні та тілесні чесноти, прекрасні, а ті, що виражають порок – не прекрасні. Елліни були впевнені в тому, що танці не тільки усолоджують, але й добре виховують, багато чому навчають. Танець вносить лад до душі, демонструючи єдність душевної та тілесної краси. Танцю як державній справі була присвячена спеціальна наука оркестика, якій навчались у гімназії. Правила оркестики не дійшли до наших часів, лише відомо (за Плутархом) її розподіл на три складові частини: 1) теорія рухів; 2) вивчення поз; 3) пантоміма, тобто вираз обличчям (міміка) та руками (хейрономія). Таким чином, можна узагальнити вираз вимог греків до танцю: по-перше, пластична краса поз і рухів; подруге, наочність та виразність. Це пояснювалось тим, що всі сторони життя давньогрецького суспільства втілювалися в його хореографії, яка за класифікацією Платона розподілялась на культові танці уславлення богів, поховальні танці, світські та пірричні (військові) танці. Світські або розважальні танці виконувались під час бенкетів та обідів. (Вони мали професійний характер, а не побутовий (тобто, не ті, що виконуються аматорами). Ці танці були технічно складними, з елементами акробатики. Мистецтвом виконавців господарі «пригощали» гостей). Про важливу роль хореографії свідчать і факти більш пізньої історії. Але найголовнішою рисою хореографії є здатність танцю виражати настрій, стан людини, її почуття. Своєрідною ознакою танцю, що виокремлює його з інших видів мистецтв, є ритмічна основа. Здібності відчувати ритм – одне з важливих властивостей природи людини, яка прагне виразити себе в русі. Танець є не тільки розвагою та приємним дозвіллям. Він є виразом різноманітних почуттів, в ньому проявляється гармонія із світом. Танець дозволяє людині реалізувати себе, дарує їй фізичне здоров'я та душевну рівновагу: під час занять танцями відбувається тренування всіх м'язів тіла й дихання. Танець є своєрідним психотренінгом для тих, хто не впевнений в собі.

У визначенні особливостей бальної хореографії важливим був метод вільних асоціацій З. Фрейда. Завдяки йому стає зрозумілою не тільки

швидкість реакцій виконавців бальних танців, точність і чітка структурованість рухів. Головне – це тонке взаєморозуміння, якого в танці досягли партнери. Його високий рівень генерує енергетичний взаємозв'язок, якій відчувається навіть візуально. Американський психоаналітик Дж. Мід називав таке взаєморозуміння інтеракцією, коли елементи дій, в нашому випадку в танці, розділені поміж двох людей, виконуються ними узгоджено в необхідної послідовності та швидко, фактично в умовах цейтноту. Уміння взаємодіяти узгоджено без слів і є інтеракцією. Здатність до інтерактивної взаємодії є дуже важливою якістю особистості і чим розвинутішою є ця здібність, тем більш одухотвореною є особистість. Мабуть, саме тим можна пояснити ту колосальну фізичну віддачу, яку демонструють партнери у бальному танці, і ту духовну піднесеність, яка так виразно відбивається в їх очах. Саме ця духовність надає бальному танцю естетичне забарвлення, перетворюючи його на прекрасне видовище.

“Сучасний бальний танець, динамічний за своєю природою, є творчим за сутністю. Він максимально відображає складний діапазон людських емоцій, думок, установок і, крім того, позитивно впливає на них через систему рухів, що здійснюються у швидкому темпі. Бальна хореографія є неусвідомленим зв'язком з потужною культурою, яку кожен відчуває в собі по своєму. Через кожного з нас «працюють» глибинні архетипи, відроджуючи історичне мислення в клітинках нашого тіла.”[Павлюк]

Продовжили нести просвітницьку роль з заданої теми і вітчизняні сучасні науковці, професори вищих навчальних закладів та кандидати наук. Стосовно ролі бальної хореографії та її культурної місії в суспільстві аксіоматичним є твердження про її побіжну участь у реалізації численних функцій, які презентує хореографія як складова культури суспільства, й один із видів мистецтва та засіб організації дозвілля. Павлюк Т.С. у своїй роботі «Роль бальної хореографії та її культурної місії в суспільстві. Структурно-функціональний аспект» зазначила, що нині можна лише орієнтуватися на функції, пов'язані з актуалізацією сутнісних можливостей, притаманних

системі хореографічного мистецтва, серед яких слід назвати такі: естетична — зумовлює осмислення танцю з позицій категорії естетики; пізнавальна — виражає його специфіку як засобу пізнання світу через художні образи; інформаційна — танець як форма набуття й передачі соціального досвіду; соціалізуюча, що пов'язана з розглядом танцю як засобу долучення до системи соціальних і культурних цінностей, як форму адаптації в соціальній групі; комунікативна — визначає роль танцю в спілкуванні людей; регулятивна, за допомогою якої визначається місце танцю в системі норм і цінностей, що регулюють суспільні відносини; семіотична, завдяки якій обмін знаннями та досвідом відбувається засобами мови хореографічного мистецтва; гедоністична, через яку реалізується здатність танцю забезпечувати емоційне задоволення; рекреаційно-оздоровча — пов'язана з можливостями хореографії бути засобом релаксації, відновлення фізичних і психічних сил людини; виховна, на важливість якої звертали увагу ще мудрі елліни. Щодо бального танцю, то функцією, яку вважали однією з основних, була виховна.

Бальний танець, відповідно до своєї образної системи та її закономірностей, в умовній, хореографічній формі відображає явища життя. Так, у ньому виявляються визнані суспільством етика, мораль, норми стосунків і поведінки людей. Зміни, що відбуваються в економічному, соціальному, політичному житті, рівень загальної культури суспільства, набувають утілення в мистецтві та, відповідно, в бальній хореографії. Отже, бальний танець як один із жанрів хореографічного мистецтва є специфічною формою відображення дійсності.

Пізнавальна функція хореографічного мистецтва тісно пов'язана з інформаційною, за допомогою якої відбуваються набуття й передача соціального досвіду.

Соціалізуюча функція хореографії пов'язана зі ставленням до танцю як засобу долучення до системи соціальних та культурних цінностей та однією з форм адаптації в соціальній групі, тобто за допомогою танцю відбувається соціалізація особистості — формування таких її якостей, які забезпечують

залучення до певної спільноти. Засвоюючи через танець естетичні та художні цінності, особистість залучається до тих суспільних відносин, які є естетичними цінностями. Хореографічне мистецтво, в якому об'єктивується й значною мірою концентрується естетичне ставлення людини до світу, є важливим фактором соціалізації особистості, оскільки пов'язує її із суспільством інтимними зв'язками й впливає на людську поведінку. За допомогою хореографії відбувається формування особистості, її світогляду й естетичних смаків.

Регулятивна функція хореографічного мистецтва реалізується за допомогою художніх норм та зразків, засвоєння яких є дуже важливим. Художньо-мистецький рівень як нормативна сторона хореографічного мистецтва має відповідати вимогам, що висувуються до духовного світу людини, її світогляду, знань, умінь та навичок. Нормами хореографічного мистецтва є певні рухи в танцях різної складності. Засвоюючи ці норми, людина стає суб'єктом мистецької діяльності. Художні норми бальної хореографії набувають відбиття в знахідках балетмейстерів і танцівників, створенні яскравих образів, використанні нових прийомів і засобів у танці. Регуляторами хореографічного мистецтва є не лише норми, а й зразки. Такими зразками для бальної хореографії є надбання минулого, творча діяльність відомих вітчизняних та зарубіжних танцівників і ансамблів бального танцю.

На окрему увагу заслуговує семіотична функція хореографічного мистецтва, завдяки якій засобами мови цього мистецтва відбувається обмін знаннями та досвідом. Відомо, що культура людства пов'язана зі сферою знаків та символів. Танець також має власну мову символів, суть якої полягає в тому, що вона віддзеркалює глибинні пласти підсвідомості, віддзеркалює внутрішні переживання, думки, почуття. Символічна мова є мовою несвідомого, її знає все людство. Зміст і значення символічних рухів, жестів, поз танцю сягає несвідомої архетипної ночі людства, «колективного несвідомого» (К. Юнг). Первісна людина володіла невеликою кількістю рухів, але кожного дня виникали нові труднощі, внаслідок чого вироблялися

алгоритми поведінки й типізація нових жестів. Одним із способів поповнення давнього танцювального арсеналу було копіювання рухів тварин. Використовуючи невичерпні можливості пластики людського тіла, в хореографічному мистецтві протягом століть удосконалювалися й розроблялися танцювальні рухи. У результаті цього складного процесу виникла система власне хореографічних рухів, особлива художньо-виражальна мова пластики, що становить матеріал для створення хореографічної образності. Отже, танець — це текст, який проникає у свідомість і сприймається глядачем як сукупність знаків, що мають просторово-часову структуру й містять інформацію про реалії людського буття. Мова танцю — це мова людських почуттів, танцювальний рух відображає реальну дійсність.

Отже, перебираючи на себе побіжні потенції функцій культури й мистецтва, бальна хореографія оптимально реалізує іманентно притаманні їй функції, серед яких визначено й детально проаналізовано: естетичну, пізнавальну, інформаційну, соціалізуючу, регулятивну, семіотичну та виховну.

Доцент, кандидат історичних наук Н. Горбатова у співпраці з С. Єфановою у своїй роботі “Бальні танці в контексті хореографічної освіти в Україні” визначили шляхи організації навчального процесу для студентів вищих навчальних закладів України а також наголошують, що навчання бальному танцю як творчому предмету передбачає, що викладач має створити відповідне середовище, а також надати студенту всі необхідні навчальні інструменти, що сприяють розвитку його навичок на шляху активного експериментування та пошуку різноманітних рішень (наприклад, завдяки використанню методу правильного вибору в процесі розпізнання та прийняття рішень). На думку дослідників, результатом цього процесу є розвиток особистого самовираження та сприяння набуттю бажаних знань і розуміння за рахунок побудови структури, що підтримує ясність наміру в межах конкретного змісту. Специфіка бальної танцювальної освіти вимагає індивідуальної суб’єктивної та осмисленої реакції, здатності до адаптації, уявлення та впевненості, а також співпраці в групі. В навчанні бальному танцю

акцент робиться на творчому процесі, тобто розвитку критичного мислення для рішення проблем при створенні хореографічної постановки (танцю, композиції); адаптуються методи навчання. Водночас наявні знання сприяють розвитку в студента кінестетичного та технічного досвіду. Цей тип навчання робить акцент на продукті, що є розвитком здатностей студента. Процедура професійного навчання, що імітує реальні ситуації, необхідна для задоволення потреб на професійній стадії.

Століття бурхливого розвитку бальної хореографії призвело до виникнення жорсткої спеціалізації: поділу педагогічного складу на тренерів, викладачів та балетмейстерів сценічного бального танцю, а також вчителів загальнодоступних форм бального танцю. Проте, на думку дослідників, цей поділ не повинен зумовлювати підготовку кадрів в межах певної вузької спеціалізації, оскільки і тренер, і педагог, і вчитель повинні володіти усіма основними навичками професії.

В. Матвеев наголошує, що такі предмети, як «Майстерність хореографа», «Історико-побутовий танець», «Дитячий бальний танець», «Загальнодоступні форми бального танцю», а також «заняття джазмодерном, сучасними напрямками танцювального мистецтва, класичним та народно-сценічним танцем – все це має бути в професійному арсеналі будь-якого спеціаліста і, відповідно, в навчальній програмі будь-якого вишу, будь-якої кафедри, що займається підготовкою професіоналів в галузі бальної хореографії».

1.1.4. Симбіоз напрямків хореографічного мистецтва.

Особлива увага у фільмі приділяється темі синтезу різних танцювальних напрямів. Так як учні були не в захваті від бального танцю, П'єру довелося знаходити компроміс і поєднати улюблений молоддю сучасний танець зі шляхетним бальним танцем. Але саме завдяки такому синтезу хореографічних і музичних напрямів йому вдалось досягти успіху і гідно представити

конкурсантів на щорічному танцювальному фестивалі. Поєднання танцювальних напрямів має багато плюсів і може призвести до цікавих та інноваційних результатів. Воно дає танцівникам та хореографам більше можливостей для виразності та розширює простір для творчості. Вони можуть обирати найкращі елементи з різних стилів та створювати унікальні хореографії. Синтез дозволяє вносити нові ідеї та інновації в танцювальну сцену. Це сприяє розвитку танцю як мистецтва та дозволяє розширювати горизонти. Вивчення різних стилів танцю вимагає розвитку різних технічних навичок. Виконавці, які поєднують стилі, можуть стати більш універсальними та технічно обдарованими. Також, поєднуючи різні стилі в одному виступі, додається більше різноманітності та цікавості. Для глядачів це може зробити виступ більш запаморочливим і захоплюючим. Поєднання різних танцювальних напрямів вимагає співробітництва та взаєморозуміння між танцівниками та хореографами. Це сприяє розвитку комунікативних навичок та роботі в команді. В цілому, синтез відкриває нові можливості та створює унікальні вистави, які можуть зацікавити різних глядачів і сприяти розвитку самого мистецтва танцю.

Синтез танцювальних напрямів нерідко призводить до культурного обміну, де різні елементи окремих стилів взаємодіють та сприяють розумінню та поваги до інших культур. Завдяки цьому часто виникають нові танцювальні жанри і техніки. Нижче наведені кілька прикладів танців, які з'явилися внаслідок синтезу різних стилів:

Основу контемпорарі склало поєднання імпровізації, запозичених рухів із джазового танцю, йоги, східних єдиноборств та інших танцювальних технік та інших танцювальних технік. “Танець контемпорарі, на думку одного з провідних фахівців сучасного танцю, перебуває в пошуку нових форм танцю та руху. Він не є фіксованим стилем, а синтезом технік та методів. Важливим для танцю контемпорарі вважає розвиток у танцівника чітких кінестетичних відчуттів, які досягаються шляхом розуміння особливостей руху тіла та фізичних законів, які впливають на рух.”[] Так зазначає Н. Федотова у своїй

статті “Поняття «Contemporary Dance» (танець контемпорарі): Культурологічні, філософські та мистецтвознавчі підходи”.

Широкий діапазон стилів включає в себе хіп-хоп: брейк-данс, локінг, попінг. Вони з’явилися у 1970 році і стали популярними у США завдяки танцювальним командам. Сьогодні цей танець розділений на два основних типи: old school (стара школа хіп-хопу), етап 60-х 80-х років минулого століття, і new style (нова школа хіп-хопу). Стара школа включає у себе popping, locking, breakdance. Стиль locking став сценічним стандартом для виконавців хіпхопу. У 90-х з’явилася нова форма хіп-хопу, яка поєднує рухи зі стилів старої школи, – popping, locking, breakdance, але більше концентрується на роботі ніг як в акробатичному стилі, плюс рухи із багатьох інших стилів. Поступово цей стиль почали визначати як нову школу (new school). Феномен у тому, що тут розмиті правила та обмеження. Розвиваючись, популяризуючись, цей стиль стає комерційно успішним та привабливим. З вулиць переміщується у танцювальні зали, клуби, на сцену. У наші дні комерційний (сценічний, попсовий) хіп-хоп найбільш визнаний глядачем та професійними хореографами за те, що рівною мірою поєднує у собі елементи брейкінга (стиль виконання в партері), «верхів» (всі елементи, що виконуються на ногах) та техніку джазового танцю. Досить цікаво описано даний стиль у статті “Історія хіп-хоп культури та її еволюція” Колесник С. і Волох Т..

Одним з найпопулярніших напрямків свінгу є лінді-хоп. Це об’єднання багатьох танців, які виникли перед ним і стали популярними в 1920-х роках — це був чарльстон, степ, брекевей тощо. Цей танець вважається найбільш розвиненою і складною формою танцю свінг. Унікальність лінді-хопу полягає в його імпрізації та ритмічній гнучкості, а також у можливості його виконання з будь-якою джазовою чи блюзовою музикою. East Coast Swing — це стиль, який частково базується на фокстроті з деякими елементами латиноамериканського танцю. Пізніше цей танцювальний стиль став основою для іншого виду - джайву, який зараз практикується в більшості бальних шкіл.

Стиль сучасної танцювальної музики хаус утворився з однойменного стилю електронної музики Чикаго на початку 1980-х років. Це продукт клубів, де танцюристи змагаються після хіп-хоп вечірок. Будучи соціальним танцем, хаус базується на елементах олдскульного хіп-хопу та багатьох інших вуличних стилів, але не має чітких правил виконання рухів.

Велику роль у його становленні відіграли африканські та латиноамериканські танці, бойові мистецтва, вог, вакінг та брейк-данс. Цей стиль характеризується особливим качем (грав), легкістю, особливою «хвилеподібною основою» в роботі всього тіла і швидкими рухами з навантаженням, порівняним з аеробними вправами. Адже її основа – особисте сприйняття музики танцівником.

Бальні танці також не залишилися осторонь синтезу і еволюції у світі танцю. Деякі бальні танці виникли внаслідок поєднання традиційних бальних стилів і елементів інших танцювальних напрямів.

Аргентинський письменник Ерос Ніколас Сірі провів досить ретельне дослідження щодо походження танго і дійшов висновку, що танець отримав свою назву від танцю темношкірих рабів — «тангано». Інша версія походження полягає в тому, що це енергійний танець з категорії іспанського фламенко. Завоювавши Іспанію – танго було привезено до Аргентини поселенцями разом з іншими популярними іспанськими танцями. Один або обидва з цих танців злилися з кубинським танцем *habanera*, щоб утворити танець, відомий як «мілонга».

Сучасний квікстеп, заснований колись на базі фокстроту, сильно відрізнявся від популярних танців 1920-х років. Стрибки вперед, на місці та інші пари примітивних рухів - усе ці рухи, очевидні чи ні, суттєво змінені або просто увійшли в квікстеп безпосередньо з трьох танців чарльстона, свінгу та *black bottom*.

Абсолютно усі стилі хореографії створюють унікальні інтерпретації, які дозволяють танцівникам виразити свою індивідуальність і креативність,

поєднуючи елементи різних стилів. Це робить бальні танці більш різноманітними та цікавими для виконавців і глядачів.

Підсумовуючи вищесказане, слід зазначити, що синтез різних танцювальних стилів дає можливість створювати абсолютно нові, досить цікаві та популярні види хореографічного мистецтва. Під час опрацювання даного питання, в нагоді стали такі підручники: “Сучасний танець. Основи теорії і практики” : навч. посіб. О. О. Бігус, О. О. Маншилін., “Історія розвитку спортивних танців” Осадців Т.П.

1.2. Засоби бальної хореографії у формуванні художніх образів

Завдяки мистецтву бальної хореографії у людей формується художній смак, художні здібності і навіть потреби. Кожна особистість сприймає світ крізь призму образності та уяви, звідки і виникають бажання та вміння творити щось гарне. Художній образ є засобом перетворення та творчого освоєння дійсності у формах людської уяви. Про таку проблематику написано у «Роль бальної хореографії та її культурної місії в суспільстві. Структурно-функціональний аспект» Т. Павлюк.

Бальний танець, відповідно до закономірностей своєї образної системи, а саме хореографічній формі, відображає явища життя. Попри це, в ньому трапляються визнані суспільством: етика, мораль, норми стосунків і поведінки людей. Зміни, що відбуваються в усіх рівнях життя: економічне, соціальне, політичне житті, набувають утілення в мистецтві та, відповідно, в бальній хореографії. Отже, бальний танець як один із жанрів хореографічного мистецтва є специфічною формою відображення дійсності.

Естетична місія хореографічного мистецтва підтверджує, що бальний танець має статус соціокультурного та художнього феномену. Тому композицію спортивного бального танцю варто розглядати як процес створення, що має естетичну та художню цінність. Своєрідність відображення спортивного бального танцю як спосіб осягнення світу через художні образи

демонструє пізнавальна функція хореографічного мистецтва. Прямий зв'язок між інформаційною та пізнавальною функцією хореографічного мистецтва сприяє здобуванню та трансляції соціального досвіду через знакову систему культури (у даному випадку – лексику спортивного бального танцю). Маючи власну образну систему, спортивний бальний танець, відповідно до його закономірностей, відображає явища життя. Вважається, що спортивний бальний танець, як один із жанрів хореографічного мистецтва, є своєрідною формою інтерпретації дійсності. Особливої важливості набуває симбіоз віртуозного володіння технікою виконання та внутрішнього змісту музичного супроводу – художній образ з'являється в процесі поєднання внутрішнього та зовнішнього, репрезентації своєрідної та унікальної кінетичної схеми почуттів, в якій пластика стає засобом для його створення. Художній образ у спортивному бальному танці проявляється в його емоційній наповненості, змістовній характерності та виражально-зображальних елементах.

Виразність образу також залежить від того, наскільки танцівники вміють виразити свої емоції через рухи та вираз обличчя. Глибокий емоційний контакт з глядачами може зробити виступ більш інтенсивним та захоплюючим. Також важлива роль відводиться взаємодії між партнерами. Співгра партнерів, їх рухи та обмін емоціями можуть створювати вражаючі та гармонійні образи.

Вибір музики є одним з найважливіших засобів у формуванні художнього образу. Різні музичні жанри та композиції можуть передавати різні настрої та емоції. Наприклад, вальс може створювати образи легкості та грації, тоді як танго - інтриги та страсті.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Для розробки авторського проєкту було здійснено вивчення історіографії з питань взаємозв'язків танцю і хореографії в кіномистецтві. З'ясовано, що хореографічне мистецтво грає важливу роль в фільмографії та кіноіндустрії. Воно додає візуальну та емоційну глибину фільмам і може бути ключовим елементом у створенні незабутніх сцен і образів. Функція хореографії – подавати власний коментар подіям, характерам героїв, наголошувати кульмінації, за допомогою яскравих асоціацій надавати більшої об'ємності образам твору.

Виокремлено образні характеристики в хореографії - особливі рухи, позиції або моменти в танці, які надають виділяються або підкреслюють певні ідеї, концепції, емоції чи образи вистави. Вони допомагають створити важливі пункти фокусу, щоб глядачі краще розуміли суть танцю та його повідомлення.

Проаналізовано наукові джерела і публіцистичну літературу до фільму “Тримай ритм”. Були опрацьовані наукові публікації мистецтвознавців, істориків, культурологів, які досліджували сценічну хореографію. Глибокий аналіз літератури дає можливість створити більш реалістичну сценічну інтерпретацію та сприяє успішному втіленню творчого задуму.

Отже, було проведено роботу над аналізом теоретичного матеріалу із заданої теми, яка дає можливість використовувати набуті знання і навички у подальшому роботі над творчим проєктом. Висвітлено ключові моменти, на які варто звернути увагу при виконанні творчої частини, знайдено режисерсько-сценічні навички, які неодмінно стануть у нагоді в хореографічних роботах. На мій погляд, перша частина теоретичної частини є насиченою та відповідає меті

теоретичної аргументації творчих проектів, яка полягає в тому, щоб передати та пояснити зв'язок між теорією та практичною діяльністю.

РОЗДІЛ II. ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ЗАДУМУ : АВТОРСЬКОЇ ПОСТАНОВКИ "ТРИМАЙ РИТМ"

2.1. Обґрунтування вибору теми. Лібрето.

Діалог танцю та екранних мистецтв (кіно, телебачення), їх взаємодія і взаємозбагачення – це характерна тенденція сьогодення.

Спираючись на важливість та вічну актуальність виховної функції бального танцю як виду мистецтва та спортивної діяльності, було переглянуто фільм “Тримай ритм”, що і став основоположним джерелом написання кваліфікаційної роботи та створення авторської хореографічної постановки. Сюжет фільму розповідає про професійного танцівника, який пішов на компроміс заради своїх учнів, об'єднавши бальний танець із сучасними стилями, чим зацікавив дітей до самопізнання, поваги до себе та оточуючих, самовдосконалення, закликав не зупинятися на досягнутому, продовжувати мріяти та втілювати ці мрії в життя. В фільмі наявна популяризація бального танцю не тільки як засобу оздоровлення та звернення уваги молодшого покоління до важливих аспектів їхньої поведінки, а і як культурна ланка життя, без якої не можливо уявити сутність сучасної, різносторонньо освідчено людини.

Перегляд даної кінострічки став поштовхом до детального вивчення вагомості виховної функції бального танцю, її проблематики. Було визначено її провідні аспекти такі як:

1. Співпраця та соціальні навички: бальний танець зазвичай виконується у парах, що вимагає співпраці та взаємодії між партнерами. Це розвиває соціальні навички, такі як комунікація, взаєморозуміння, пошана та

відповідальність. Ви повинні взаємодіяти із партнером, щоб досягти спільної мети - вдалого виконання танцю. Комунікація через рухи, жести, погляди та дотики є важливою складовою бальних танців. Ви навчаєтесь читати один одного і виражати інтенції через рухи та позиції. Ви навчаєтесь довіряти один одному та робити спільні рішення. Під час танцю ви намагаєтесь розуміти почуття та емоції свого партнера, щоб скоординувати ваші рухи та виразити танцювальну ідею. Це розвиває вас в емпатичних навичках. Бальні танці часто включають елементи різних культур і стилів. Вони допомагають розширити культурну освіту та розуміння різних традицій та історій;

2. Дисципліна та відповідальність: бальний танець потребує ретельної практики та вивчення рухів. Це сприяє розвитку дисципліни та відповідальності, оскільки танцівники повинні витратити час на тренування та дотримуватися графіку. Вони зазвичай мають щоденну практику, щоб покращити свою техніку та виразність. Під час виступів на конкурсах або виставках, виконавці несуть відповідальність перед глядачами та журі. Вони повинні дотримуватися високого стандарту виконання та показувати високий професіоналізм;

3. Фізична активність та фізичне здоров'я: танець є фізичною активністю, яка допомагає зберігати фізичне здоров'я. Він покращує гнучкість, координацію та м'язову силу. Під час виконання бальних танців серцево-судинна система активно працює, що сприяє покращенню кардіо-резерву та зміцненню серця. Танці вимагають точних рухів, координації рухів та збереження балансу - це допомагає покращити фізичну координацію та стабільність. Активність у бальних танцях допомагає знижувати вагу або підтримувати її на оптимальному рівні. Танцівники використовують різні м'язові групи під час виконання різних рухів, що сприяє зміцненню м'язів та підвищенню м'язової витривалості. Бальні танці включають рухи, які сприяють розтяжці м'язів та покращенню гнучкості тіла. Вони допомагають знизити стрес та покращити психофізичний стан. Танці сприяють виділенню ендорфінів - природних антидепресантів. Танцюючи - важлива роль

відводиться правильному диханню, що допомагає оптимізувати роботу дихальної системи;

4. Емоційний вираз та самовираження: бальний танець надає можливість емоційного виразу та самовираження. Важливо розуміти, що танець - це мистецтво, і через нього можна висловлювати різні почуття, настрої та емоції. Це сприяє розвитку емоційного інтелекту та самовираженню. Танцівники використовують своє обличчя, щоб презентувати різні емоції під час виступу. Вони можуть посміхатися, сміятися, виражати радість, ніжність, сум і багато інших станів. Емоційний вираз обличчя додає глибину і виразність виступу. Рухи та жести артистів можуть донести широкий спектр емоцій, від енергійних та виразних до ніжних і граціозних. Наприклад, швидкі оберти та стрибки можуть означати радість та ентузіазм, тоді як плавні рухи можуть передавати спокій і грацію. Іноді танці можуть включати сюжетні елементи, що дозволяють танцюристам продемонструвати різні емоційні стани та історії. Сюжетні лінії можуть включати конфлікти, примирення, кохання та багато інших тем. У парних танцях важлива партнерська взаємодія і синхронізація. Танцівники повинні взаємодіяти один з одним і виражати емоції через спільні рухи та контакт;

5. Розвиток музичних навичок: бальний танець тісно пов'язаний із музикою, танцюристи навчаються розрізняти ритм, мелодію та темп. Постійне слухання музики, яка використовується в танцях, є важливим кроком у розвитку музичних навичок. Виконавці повинні бути знайомі з різними музичними жанрами, ритмами та структурами пісень. Ритмічні вправи можуть допомогти розвинути чутливість до ритму. Можуть використовуватись клепки, барабанні партії або інструменти для тренування свого ритмічного слуху. Виконувати прості танцювальні рухи під різні музичні композиції, щоб вивчити, як виразно виражати ритм і настрої музики через танець. Розуміти структуру музики, таке як: розташування вступів, куплетів, приспівів і закінчень, це допомагає танцівникам синхронізувати свої рухи з музичною формою. Вони повинні навчитися виразно виражати музичні фрази через свої

рухи. Це означає, що їхні рухи повинні відповідати змінам в музиці та виражати різні емоції. У парних бальних танцях важлива взаємодія між партнерами та спільне розуміння музики. Пара повинна вчитися слухати один одного та спільно рухатися в ритмі музики. Розвиток музичних навичок в бальних танцях - це процес, який вимагає часу, зусиль та відданості. Глибоке розуміння музики і здатність виразно виражати її через танцювальні рухи роблять танцюристів більш успішними та емоційно насиченими виконавцями.

Усі ці аспекти роблять бальний танець корисним для розвитку фізичного, емоційного та соціального росту, а також сприяють вихованню дисципліни та самодисципліни у танцюристів.

Для творчого проєкту ми взяли легендарний та сповнений змістом танець танго, тому необхідним стало детальне вивчення історії його походження задля наповнення рухів емоційним окрасом та характерною образністю. Павлюк Т. С. у своїй монографії “Мистецтво бальної хореографії: історія та тенденції розвитку” зазначає, що кожен окремий танець з програми бальних танців має вплив національного фольклору і традицій залежно від походження. Наприклад, танго виникло в Аргентині та Уругваї і є важливою частиною аргентинської культури. Цей танець відображає пасіонарність, емоційність та виразність аргентинського способу життя. Музика танго і рухи танцю виражають глибокі почуття та пристрасть.

Лібрето.

Звичайний вечір у громадській школі стає кардинально цікавішим, коли П'єр Дюлейн, головний герой фільму, стає свідком правопорушення за участі одного з учнів цього навчального закладу. Дюлейн - професійний танцівник, який працює в студії викладачем бальних танців. Пізніше він вирішує запропонувати школі свої послуги та починає працювати вчителем танців. Йому дають під опіку групу учнів, які мають різні проблеми та різні ставлення до життя.

На початку він зустрічається з відчуженими, проблемними учнями, які здається, втратили надію на краще майбутнє. Вони мають різні труднощі: деякі з них мають проблеми з законом, деякі - зі стосунками в сім'ї, але кожен з них має унікальний талант. Дюлейн вирішує не просто вчити їх танцювати, але також допомогти їм знайти себе в мистецтві, що дозволяє відчувати внутрішню силу та віру у власні можливості. Для демонстрації сили танцю, він на власному прикладі, запросивши професійну партнерку, танцює пристрасне танго.

Йому вдається зацікавити молодь у перегляді своїх переконань, що спонукає їх до експериментів із синтезом стилю учнів і вчителя. Він складає спеціальну програму з бальних танців для цих підлітків і, через танцювальні заняття, вони починають відкривати для себе нові можливості. Крім танцю, вони вчаться взаємодіяти, вирішувати конфлікти, відкривати свої таланти та долати внутрішні бар'єри.

За допомогою П'єра, ця група знаходить спосіб відкрити свій потенціал, знайти себе та стати командою. Їхні стосунки змінюються, вони навчаються довіряти одне одному, взаємоповажати та допомагати одне одному.

Навіть коли зіштовхуються зі складнощами та опозицією від деяких вчителів та батьків, Дюлейн і його учні продовжують працювати разом, щоб показати прекрасний результат.

У кінці фільму ця група виступає на танцювальному конкурсі, де вони не лише демонструють свої навички, а й показують те, що танець може змінити їхнє життя та погляди на світ.

2.2 Вид. Форма. Жанр. Ідейно-тематичний аналіз.

Вид- сценічна бальна хореографія у поєднанні з засобами виразності сучасного танцю.

Форма – хореографічна композиція.

Жанр – музична драма.

Тема – Нові образні акценти в авторській хореографічній постановці «Тримай ритм».

Ідея – роль виховної функції хореографічного мистецтва.

Надзавдання - продемонструвати образні акценти в ролі виховної функції хореографічного мистецтва.

Драматургічна побудова.

Експозиція: Знайомство з дійовими особами. Показ підготовки до вечірнього балу та шкільної вечірки кожного з героїв .

Зав'язка: Суперечка хлопця з директором школи, руйнування власного майна. Допомога професійного викладача з проблемними тінейджерками. Невдала спроба хореографа налагодити стосунки з підлітками.

Розвиток дії: Знайомство з історією бальної хореографії. Тренувальний процес. Підготовка до конкурсу. За період навчання з'являється згуртування та колективізм між підлітками та довірою з учителем. Наростання конфлікту дітей з батьками.

Кульмінація: Суперництво професійних танцівників та тінейджерів. Поєднання двох стилів в одне гармонічне єдине. Максимальна підготовка до змагань. Підбір образів.

Розв'язка: Напружена боротьба між конкурсантами. Фінальний танець, який показує їх переможцями. Танцювальна імпровізація танцівників, суддів та гостей.

2.3. Шляхи та методи реалізації творчого задуму. Сценарно-композиційний план.

Епізод	Виконавці	Світло	Реквізит	Музичний матеріал	Хронометраж
<p>1. «Знайомство з танго». Викладач запрошує на відкрите заняття справжніх бальних танцівників і танцівниць, щоб показати учням що таке насправді парні танці.</p>	<p>3 дівчини 3 хлопця</p>	<p>затемнене світло, легка заливка червоним світлом, світловий промінь слідкує за парами.</p>		<p>Bailongo! (feat. Vero Verdier) - Asi se Bailael Tango</p>	<p>0:00хв. - 1:55хв. (1:55хв)</p>
<p>2. «Запекла підготовка» Учням припав до душі танець танго, тому вони вирішують прийняти участь у щорічних змаганнях і перемогти там, щоб отримати грошову винагороду.</p>	<p>3 дівчини 3 хлопця</p>	<p>холодне освітлювання, м'яка синя заливка.</p>		<p>OtrosAires SinRumbo</p>	<p>1:55хв. - 5:55хв. (4:00хв.)</p>

2.4. Характеристика дійових осіб.

П'єр Дюлейн - це танцюрист і викладач з вражаючим досвідом. Він має глибокі знання у сфері танцю та його виховання. Він приходить до місцевої школи, щоб викладати сальсу, та приводить своїм прикладом і терпінням. : Він стає не просто викладачем, але й наставником, який допомагає учням не лише в танці, а й у вирішенні особистісних проблем та розвитку. Він прагне допомогти кожному учневі розкрити свій потенціал. : П'єр проявляє велику емпатію до учнів, розуміючи їхні труднощі та потреби. Він спонукає їх вірити в себе та надихає на досягнення важливих цілей через танець. Він показує, що через танець можна змінити світогляд та знайти спосіб виразити себе, навіть у найскладніших ситуаціях. П'єр Дюлейн - це не лише танцівник, але й ментор, який відкриває світ нових можливостей своїм учням, допомагаючи їм вірити у себе та свої можливості.

Лоретті - це відмінниця з великим потенціалом у танці. Вона проявляє силу духу та впевненість у собі, володіючи особистим стилем танцю. З часом, у групі учнів, дівчина починає виступати як природний лідер. Вона допомагає організувати та спланувати тренування, ставлячи сильний приклад для інших. Лоретті володіє вражаючим танцювальним талантом, а також віддана своїм мріям. Вона має внутрішню силу, яка допомагає їй подолати внутрішні бар'єри та виправдати свій потенціал. Лоретті пройшла шлях від початкових сумнівів до віри у власні сили, завдяки чому вона стала однією з ключових фігур у групі та допомогла іншим учням відкрити свій потенціал. Лоретті - це персонаж, який відображає силу та визначність, демонструючи, що навіть у складних ситуаціях та серед внутрішньої боротьби можна знайти силу для розвитку та самовираження.

Рок - має складне минуле, він потрапив у складні життєві обставини. Його переживання і труднощі відображаються у його стосунках з іншими та участь у групі. Незважаючи на труднощі, він має природний талант у танці. Під керівництвом П'єра, він починає розуміти важливість співпраці та те, як

танець може допомогти йому вирішити свої проблеми. Деррел проходить через значний розвиток упродовж постановки. Він вирішує стати активною частиною групи, навчається вірити у себе та свої можливості, і це допомагає йому розвиватися як особистості. Рок є вразливим і чесним у виявленні своїх емоцій. Він показує, що за міцним зовнішнім образом може ховатися людина, яка потребує підтримки та розуміння. Рок - це персонаж, який демонструє, як талант та можливості можуть бути виявлені через танець та спільну роботу в групі, допомагаючи йому розвиватися та змінювати своє життя.

Сімона Джеймс - директорка школи, яка початково ставиться скептично до ідеї викладання танців у школі. Вона прагне забезпечити відмінність у навчанні та дисципліну учнів. Через час вона починає бачити позитивні результати та вплив, який танець має на учнів. Вона поступово змінює свою точку зору щодо танцю як засобу самовираження та розвитку особистості. Незважаючи на початкові застереження, Сімона виявляє співчуття та розуміння до того, як танець може бути корисним для учнів, особливо тих, хто має складні обставини. Вона пріоритетно дбає про успіх школи та виховання учнів, шукаючи способи покращити їхній навчальний процес та розвиток. Сімона Джеймс - це персонаж, який поступово переосмислює свої погляди на те, як танець може впливати на життя учнів та сприяти їхньому особистісному розвитку.

2.5. Музичний матеріал, його особливості.

1. Bailongo! (feat. Vero Verdier) - Asi se Bailael Tango

Композитор: Еліас Рандал

Хронометраж: 2:02

Розмір: складний, чотиридольний

Тональність: Мі-мінор (E-moll)

Виразні характеристики музики: горда, загадкова, витримана, впевнена, жива

Засоби виразності:

Мелодія: спокійна, впевнена, рішуча

Ритм: чіткий, впевнений, підкреслений, стійкий, урівноважений,
витончений

Темп: andante, чікий, рівномірний, впевнений,

Тембр: світлий, чистий, прозорий, прохолодний

Гармонія: насичена, виразна, урівноважена

Лад: мінор

Динаміка: виразна, помірно голосна, контрасна

Штрих: виразний, підкреслений, впевнений, стійкий, чеканний

Регістр: високий, дзвінкий

Фактура: гомофонно-гармонічна

2. Otros Aires | Sin Rumbo | 2004

Хронометраж: 3:55

Розмір: складний, чотиридольний

Тональність: ля-мінор (A-moll)

Виразні характеристики музики: грайлива, бадьора, впевнена, жива,
дзвінка, енергійна, насичена, яскрава, впевнена

Засоби виразності:

Мелодія: грайлива, бадьора, енергійна, впевнена, рішуча

Ритм: чіткий, впевнений, підкреслений, стійкий, танцювальний,
активний, енергійний

Темп: allegro (рухливо), рухливий, живий, чіткий, енергійний

Тембр: загадковий, насичений, дзвінкий

Гармонія: насичена, виразна, напружена, яскрава

Лад: мінор

Динаміка: виразна, помірно голосна, контрасна

Штрих: виразний, підкреслений, впевнений, стійкий, чеканний

Регістр: високий, дзвінкий

Фактура: гомофонно-гармонічна

6. Black eyed peas - Feelit

Хронометраж: 4:19

Розмір: складний, чотиридольний

Тональність: фа-мінор (F-moll)

Виразні характеристики музики: танцювальна, бадьора, жива, енергійна, швидка, активна, динамічна

Засоби виразності:

Мелодія: весела, бадьора, енергійна,

Ритм: чіткий, впевнений, виразний, підкреслений, стійкий, танцювальний, активний, енергійний

Темп: allegro (рухливо, весело), збуджений, рухливий, енергійний, стрімкий

Тембр: яскравий, насичений, дзвінкий, чистий

Гармонія: насичена, виразна, яскрава, радісна

Лад: мінор

Динаміка: виразна, помірно голосна, одноманітна

Штрих: виразний, підкреслений, впевнений, стійкий, чеканний

Регістр: середній, м'який, чистий

Фактура: гомофонно-гармонічна

7. Kem — «Fascination»

Хронометраж: 4:47

Розмір: складний, чотиридольний

Тональність: до-мажор (C-dur)

Виразні характеристики музики: мирна, добродушна, м'яка, тепла, душевна, привітна, лірична, гармонійна, милозвучна

Засоби виразності:

Мелодія: спокійна, плавна, легка, світла, співуча, лагідна

Ритм: одноманітний, врівноважений, легкий

Темп: moderato (помірно стримано), широкий, спокійний, неспішний

Тембр: світлий, м'який, приємний, чистий, прозорий

Гармонія: м'яка, прозора, милозвучна, приємна, урівноважена

Лад: мажор

Динаміка: урівноважена, одноманітна, помірно голосна

Штрих: плавний, легкий, м'який

Регістр: середній, прозорий, світлий, приємний, м'який

Фактура: гомофонно-гармонічна

2.6. Опис костюмів.

Костюми поділилися на два стилі: перший варіант відносився більше до молодих учнів П'єра, другий варіант до самого ж вчителя танців.

Костюми учнів: технології та Y2K вплинули на моду на початку 2000-х. Кольорова палітра була наповнена блискучими чорними тонами та світло відбиваючими металевими елементами. Деякі тенденції носилися щодня, а багато що призначалось для особливих випадків. Серед популярних нарядів для жінок — сітчасті топи, спідниці зі складками або зі шкіри, блискучі штани та блискучі туфлі. А ось типовий чоловічий лук початку 2000-х містить шкіряну куртку, класичну сорочку або взуття на товстій підошві. Якщо ви шукаєте натхнення, подивіться на Брітні Спірс або NSYNC — вони були законодавцями моди для цього стилю.

Повсякденний одяг та одяг для відпочинку були іншими важливими тенденціями початку 2000-х років. Джинсова тканина стала одним із основних продуктів для чоловіків і жінок. Вона використовувалася для джинсів, сорочок, жакетів, головних уборів та ін.

Якщо говоримо про повсякденний стиль для жінок, ми згадуємо про вкорочені топи, худі з капюшоном, джинси з розкльошеними низами, брюки-карго, джинсові спідниці, топи з відкритими плечима, ребристі светри, сандалі на платформі.

А звичайний чоловічий образ включав: недбалий джинсовий одяг, штани-карго, спортивні костюми, сорочки поло, шльопанці, оксфорди або кросівки.

Минуло десятиліття, мода 2000-х почала набувати рис богемної зовнішності 1960-х. Штани для йоги, невисокі джинси, сорочки з капюшоном, топи, штани капрі, укорочені куртки та сукні поверх джинсів були популярним вибором для жіночого гардеробу. Вони часто поєднувалися з такими аксесуарами, як товсті ремені, сонцезахисні окуляри-авіатори, гумові браслети, краватки на шиї або у вигляді ременів, балетки та чоботи на платформі.

Образ відродження 1960-х років також був популярним серед чоловіків. Варіанти одягу включали легкі джинси в стилі bootcut, шорти карго, класичні рок-футболки, ковбойські сорочки, сорочки хенлі, поло з перевернутим коміром і костюми в смужку. У тренді були такі елементи гардеробу, як бейсболки Von Dutch, спортивні костюми Juicy Couture і сумки Louis Vuitton.

У 2000-х багато реперів вплинули на моду, створивши власні лінії одягу, у тому числі Jay-Z, Diddy, Nelly та 50 Cent. У багатьох з них використовувалися мішкуваті джинси, довгі футболки, спортивні майки, велюрові костюми, жакети з капюшоном та жилетки в парі з головними пов'язками, спортивними чоботями, черевиками Timberland та кросівками, такими як Adidas Superstars або Nike Air Force 1s. Вуличний одяг був орієнтований на брендовий повсякденний одяг, такий як джинси, футболки та кросівки. Наприкінці 2000-х років популярними елементами вуличного одягу були рвані джинси скінни, вільні топи, вільні або спортивні костюми, спортивні штани, толстовки, графічні футболки, вінтажні футболки, а також бренди Tommy Hilfiger і US Polo Assn. Кросівки були важливою частиною образу, особливо ретро моделі Nike Air Jordan's та Adidas Yeezys. Сумки через плече були також найпопулярнішим аксесуаром для чоловіків.

Костюм учителя: Класика актуальна у всі часи, особливо це твердження відноситься до чоловічого одягу. Класичний стиль підкреслює елегантність, хороший смак і соціальне становище чоловіка. Такий стиль є одночасно простим і стильним. Простота проявляється в традиційному однобортному або двобортному піджаку, неяскравим і акуратною верхньому одязі, взутті і сорочці в класичному стилі. Але якщо все це добре скомбінувати і додати стильні чоловічі аксесуари, таке поєднання дозволить чоловікові виглядати модно і витримано. Класичний стиль в одязі можна завершити модного чоловічого стрижкою.

Розроблений план реалізації творчого проєкту. Для творчого проєкту ми взяли легендарний та сповнений змістом танець танго, тому необхідним стало детальне вивчення історії його походження задля наповнення рухів емоційним забарвленням та характерною образністю. Спираючись на важливість та вічну актуальність виховної функції бального танцю як виду мистецтва та спортивної діяльності, було переглянуто фільм “Тримай ритм”, що і став основоположним джерелом написання кваліфікаційної роботи та створення авторської хореографічної постановки. Сюжет фільму розповідає про професійного танцівника, який пішов на компроміс заради своїх учнів, об’єднавши бальний танець із сучасними стилями, чим зацікавив дітей до самопізнання, поваги до себе та оточуючих, самовдосконалення, закликав не зупинятися на досягнутому, продовжувати мріяти та втілювати ці мрії в життя. В фільмі наявна популяризація бального танцю не тільки як засобу оздоровлення та звернення уваги молодшого покоління до важливих аспектів їхньої поведінки, а і як культурна ланка життя, без якої не можливо уявити сутність сучасної, різносторонньо освіченої людини.

Розкрито ідейно-тематичне рішення творчого проєкту. Перегляд даної кінострічки став поштовхом до детального вивчення вагомості виховної функції бального танцю, її проблематики. Було визначено її провідні аспекти такі як: співпраця та соціальні навички, дисципліна та відповідальність, фізична активність та фізичне здоров'я, емоційний вираз та самовираження, розвиток музичних навичок.

Серед основних компонентів ідейно-тематичного аналізу варто виділити наступні компоненти: **форма** – хореографічна композиція, **жанр** – музична драма, **стиль** – сценічна бальна хореографія у поєднанні з засобами виразності сучасного танцю, **час дії** – наш час, **місце дії** – загальноосвітня школа в Нью-Йорку, **ідея** – роль виховної функції хореографічного мистецтва.

Здійснено композиційне рішення творчого проєкту;

Експозиція - мала форма

Зав'язка - масовий номер

Розвиток дії - мала форма

Кульмінація - мала форма

Розв'язка - соло

Фінал - масова

У сценарно-композиційному плані відображено кількість та порядок епізодів, їх виконавців, декорації, реквізит, лексичне наповнення, музичний супровід, використані режисерські прийоми та сценографічне оформлення.

В процесі ознайомлення та опрацювання джерельної бази мною було визначено кількість дійових осіб та характеристику до кожної з них: **П'єр Дюлейн** - це танцюрист і викладач з вражаючим досвідом. Він має глибокі знання у сфері танцю та його виховання. Він приходить до місцевої школи, щоб викладати сальсу, та приводить своїм прикладом і терпінням. : Він стає не просто викладачем, але й наставником, який допомагає учням не лише в танці, а й у вирішенні особистісних проблем та розвитку. Він прагне допомогти кожному учневі розкрити свій потенціал. : П'єр проявляє велику емпатію до учнів, розуміючи їхні труднощі та потреби. Він спонукає їх вірити в себе та надихає на досягнення важливих цілей через танець. Він показує, що через танець можна змінити світогляд та знайти спосіб виразити себе, навіть у найскладніших ситуаціях. **Лоретті** - це відмінниця з великим потенціалом у танці. Вона проявляє силу духу та впевненість у собі, володіючи особистим стилем танцю. З часом, у групі учнів, Лоретті починає виступати як природний лідер. Вона допомагає організувати та спланувати тренування, ставлячи сильний приклад для інших. Лоретті володіє вражаючим танцювальним талантом, а також віддана своїм мріям. Вона має внутрішню силу, яка допомагає їй подолати внутрішні бар'єри та виправдати свій потенціал. **Рок** - має складне минуле, він потрапив у складні життєві обставини. Його переживання і труднощі відображаються у його стосунках з іншими та участь у групі. Незважаючи на труднощі, він має природний талант у танці. Під керівництвом П'єра, він починає розуміти важливість співпраці та те, як танець

може допомогти йому вирішити свої проблеми. Рок проходить через значний розвиток упродовж постановки. Він вирішує стати активною частиною групи, навчається вірити у себе та свої можливості, і це допомагає йому розвиватися як особистості. **Сімона Джеймс** - директорка школи, яка початково ставиться скептично до ідеї викладання танців у школі. Вона прагне забезпечити відмінність у навчанні та дисципліну учнів. Через час вона починає бачити позитивні результати та вплив, який танець має на учнів. Вона поступово змінює свою точку зору щодо танцю як засобу самовираження та розвитку особистості. Незважаючи на початкові застереження, Сімона виявляє співчуття та розуміння до того, як танець може бути корисним для учнів, особливо тих, хто має складні обставини.

Опрацьовуючи джерельну базу, було визначено стилістику образів та обрано костюми до кожного з них. Костюми поділилися на два стилі: перший варіант відносився більше до молодих учнів П'єра, другий варіант до самого ж вчителя танців. Технології та Y2K вплинули на моду на початку 2000-х. Кольорова палітра була наповнена блискучими чорними тонами та світловідбиваючими металевими елементами. Деякі тенденції носилися щодня, а багато що призначалось для особливих випадків. Серед популярних нарядів для жінок — сітчасті топи, спідниці зі складками або зі шкіри, блискучі штани та блискучі туфлі. А ось типовий чоловічий лук початку 2000-х містить шкіряну куртку, класичну сорочку або взуття на товстій підошві. Якщо ви шукаєте натхнення, подивіться на Брітні Спірс або NSYNC — вони були законодавцями моди для цього стилю.

Повсякденний одяг та одяг для відпочинку були іншими важливими тенденціями початку 2000-х років. Джинсова тканина стала одним із основних продуктів для чоловіків і жінок. Вона використовувалася для джинсів, сорочок, жакетів, головних уборів та ін.

Окремо розібрано музичний матеріал, що є основним компонентом творчого проекту та надає хореографії образності з одного боку, та надихає хореографа на додавання акцентів та пауз в лексичному матеріалі.

Отже, вся інформація що була опрацьована в першому розділі, знайшла свій відгук і остаточно доповнилась в другому розділі.

ВИСНОВКИ

Відповідно завдань творчого проєкту зроблені висновки про його розробку і втілення.

Здійснено вивчення історіографії з питань взаємозв'язків танцю і хореографії в кіномистецтві. Ми спиралися на роботи Рудольфа Арнхейма «Мистецтво і візуальне сприйняття»

Простежено тенденції синтезу мистецтв на прикладі кіномистецтва. В кінематографічному мистецтві, не беручи до уваги величезну частину наукових знахідок та важливість технологічного прогресу, активно взаємодіють різні види мистецтв: драматичне, музичне, образотворче, не рідко і хореографічне мистецтво. Танець та хореографія в кіно поєднують у собі мистецтво руху, музику, акторську майстерність та візуальну естетику, створюючи унікальні та незабутні сцени в історії кінематографу.

Виокремлено образні характеристики в хореографії, які використовуються для сюжетного, емоційного та сценічного розвитку на основі принципів контрасту. Принцип контрасту допомагає розкрити художні образи і характери героїв засобами хореографії, підкреслити відмінності між ними. Відповідно принципів контрасту хореограф розміщує образи, оформлює сценічне зближення, єдності, світла і темряви, розкриває тему і зміст твору через танцювальні образи. Саме це дозволяє йому зайняти позицію, розвінчати одних героїв і викликати співчуття до інших, прославити їх, розставити авторський акцент і оцінку.

Проаналізовано наукові джерела і публіцистичну літературу до фільму “Тримай ритм”. На основі вивчення наукових джерел визначено теми культурного розмаїття, відмінностей, взаєморозуміння та співпраці через танець, створюючи інспіруючу історію про подолання викликів та розвиток особистості. У фільмі бальний танець відіграє важливу роль у створенні вражаючих танцювальних сцен та виразній атмосфері. Також має важливу виховну функцію та може сприяти розвитку різних аспектів особистості. Естетична — зумовлює осмислення танцю з позицій категорії естетики; пізнавальна — виражає його специфіку як засобу пізнання світу через художні образи; інформаційна — танець як форма набуття й передачі соціального досвіду; соціалізуюча, що пов’язана з розглядом танцю як засобу долучення до системи соціальних і культурних цінностей, як форму адаптації в соціальній групі; комунікативна — визначає роль танцю в спілкуванні людей; регулятивна, за допомогою якої визначається місце танцю в системі норм і

цінностей, що регулюють суспільні відносини; семіотична, завдяки якій обмін знаннями та досвідом відбувається засобами мови хореографічного мистецтва; гедоністична, через яку реалізується здатність танцю забезпечувати емоційне задоволення; рекреаційно-оздоровча — пов'язана з можливостями хореографії бути засобом релаксації, відновлення фізичних і психічних сил людини; виховна, на важливість якої звертали увагу ще мудрі елліни. Щодо бального танцю, то функцією, яку вважали однією з основних, була виховна.

У підрозділі 1.1.4. «Симбіоз напрямків хореографічного мистецтва» приділено значну увагу темі синтезу різних танцювальних напрямів. Так як учні були не в захваті від бального танцю, П'єру довелось знаходити компроміс і поєднати улюблений молоддю сучасний танець зі шляхетним бальним танцем. Синтез танцювальних напрямів нерідко призводить до культурного обміну, де різні елементи окремих стилів взаємодіють та сприяють розумінню та поваги до інших культур. Завдяки цьому часто виникають нові танцювальні жанри і техніки. Ми виділили ось такі танцювальні напрямки: контемпорарі, хіп-хоп, лінді хоп, хаус, танго і квікстеп.

Підрозділ 1.2. «Засоби бальної хореографії у формуванні художніх образів» розповідає, що естетична місія хореографічного мистецтва підтверджує, що бальний танець має статус соціокультурного та художнього феномену. Тому композицію спортивного бального танцю варто розглядати як процес створення, що має естетичну та художню цінність. Художній образ з'являється в процесі поєднання внутрішнього та зовнішнього, репрезентації своєрідної та унікальної кінетичної схеми почуттів, в якій пластика стає засобом для його створення.

Другий розділ роботи «Творчий проєкт: авторська постановка «Тримай ритм»» включає розкриття сюжету, сценарію танцювальної постановки, теми, головної думки твору, розкриття характеру головних героїв, чітке визначення структури та задуму постановки. Сюжет фільму розповідає про професійного танцівника, який пішов на компроміс заради своїх учнів, об'єднавши бальний танець із сучасними стилями, чим зацікавив дітей до самопізнання, поваги до

себе та оточуючих, самовдосконалення, закликав не зупинятися на досягнутому, продовжувати мріяти та втілювати ці мрії в життя. В фільмі наявна популяризація бального танцю не тільки як засобу оздоровлення та звернення уваги молодшого покоління до важливих аспектів їхньої поведінки, а і як культурна ланка життя, без якої не можливо уявити сутність сучасної, різносторонньо освіченої людини. Перегляд даної кінострічки став поштовхом до детального вивчення вагомості виховної функції бального танцю, її проблематики.

Серед основних компонентів ідейно-тематичного аналізу варто виділити наступні компоненти: **форма** – хореографічна композиція, **жанр** – музична драма, **стиль** – сценічна бальна хореографія у поєднанні з засобами виразності сучасного танцю, **час дії** – наш час, **місце дії** – загальноосвітня школа в Нью-Йорку, **ідея** – роль виховної функції хореографічного мистецтва.

Визначено основні компоненти композиційно-архітектонічної побудови:

Експозиція - мала форма

Зав'язка - масовий номер

Розвиток дії - мала форма

Кульмінація - мала форма

Розв'язка - соло

Фінал – масова

Аналіз підпункту «Характеристика дійових осіб» розкриває образи героїв, їх душевний стан, характер, спосіб життя, зовнішність та мету їх вчинків. Кожен образ відіграє свою специфічну роль в емоційному та енергетичному наповненні картини в цілому, що зумовило ґрунтовну роботу над кожним образом окремо та їх поєднанням в єдиний потік.

Окремий підпункт у цьому розділі містить детальний аналіз музичного матеріалу, який є основною складовою творчих проєктів, надаючи хореографічну образність, з одного боку, і надихаючи хореографа

на додавання акцентів і пауз до лексичного матеріалу.

Опрацьовуючи джерельну базу, було визначено стилістику образів та обрано костюми до кожного з них. Костюми поділилися на два стилі: перший варіант відносився більше до молодих учнів П'єра, другий варіант до самого ж вчителя танців. Серед популярних нарядів для жінок — сітчасті топи, спідниці зі складками або зі шкіри, блискучі штани та блискучі туфлі. А ось типовий чоловічий лук початку 2000-х містить шкіряну куртку, класичну сорочку або взуття на товстій підошві. Вчитель віддавав перевагу класиці. Класичний стиль підкреслює елегантність, хороший смак і соціальне становище чоловіка. Такий стиль є одночасно простим і стильним. Простота проявляється в традиційному однобортному або двобортному піджаку, неяскравим і акуратною верхньому одязі, взутті і сорочці в класичному стилі.

Вся інформація, викладена в першій частині роботи, була відображена в другій частині та під час виконання творчого проєкту. Хореографічна постановка реалізується з урахуванням знань і навичок, набутих під час навчання та написання теоретичної частини роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Базела Д.Д. Танцювальні шоу кінця ХХ – початку ХХІ століття. Культура і мистецтво у сучасному світі. 2015. Вип. 16. С. 84-89.
2. Бевз М.В., Вакуленко О.М., Горбатова Н.О., Єфанова С.О., Кеба М.Є., Крись А.І., Павлюк Т.С., Підлипська А.М., Просьолков О., Шестопад Л.В. Бальна хореографія: теорія, історія, практика: навч. посіб. Київ : НАКККіМ, 2017. 233 с.

3. Бойко О.С. Телевізійні танцювальні шоу в Україні: історія та сучасність. Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство. 2017. Вип.36. С. 66-76.
4. Вакуленко О.М. Особливості сценічної бальної хореографії в музично-драматичних виставах. Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство. С. 100-113
5. Вакуленко О.М. Сценічний бальний танець ХХІ ст.: монографія. Київ : Вид.центр КНУКіМ. 2021. 157 с.
6. Вакуленко О.М. Сценічний бальний танець як самостійний напрям розвитку бальної хореографії. Вісник НАКККіМ. 2009. Вип.3. С. 94-97.
7. Вільсон Г. Психологія артистичної діяльності: Таланти та шанувальники.
8. Голдрич О. С. Хореографія: Посібник з основ хореографічного мистецтва та композиції танцю. Львів: Край, 2003. 160 с.
9. Голдрич О.С. Методика роботи з хореографічним колективом. Львів : Каменяр. 2002. 64 с.
10. Горбатова Н.О. Створення художнього образу в хореографічному мистецтві. Актуальні питання культурології. 2016. Вип.16. С.81-86.
11. Горбатова Н.О. Європейська хореографічна культура першої половини ХХ століття (історіографічний аспект). НПУ ім. Драгоманова. 2003. С. 240-248
12. Дібрівна В. Р. Бальний танець та екранне мистецтво / Особливості роботи хореографа в сучасному соціокультурному просторі : матер. VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 01–02 червня 2023 р.). Київ : НАКККіМ, 2023. С. 180 – 182.
13. Королівське Товариство Вчителів Танцю «Latin American Jive» 2002. пер. О. Іванова. ISTD. Київ : 2002. С. 10-32
14. Єфанова С.О., Бакало Л.К. Вплив західноєвропейської хореографічної культури на формування салонних танців в Україні (XIX —

поч. XX ст.). Вісник КНУКіМ. Серія : Мистецтвознавство. 2018. Вип. 38. С. 126-142.

15. Забута Б.І. Музичне забезпечення хореографічних постановок: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Рівне : Волинські обереги. 2011.

16. Згурський А. Танець як засіб виховання пластичної майстерності. Київ : КДУТКіТ. 2006. 168 с.

17. Інтернаціональна Танцювальна Асоціація Вчителів («The Technique of Latin Dancing by Walter Laird». IDTA) С. 80-87

18. Кеба М.Є. Swing як невід'ємний елемент європейського бального танцю: методичні коментарі і зауваження. *Вісник НАККІМ «Культура і сучасність»*. 2018. №2. С. 134-140

19. Кеба М.Є. Енергетично-технічні прийоми партнерства (дуетності) в бальних танцях. *Вісник НАККІМ «Культура і сучасність : альманах»*. 2017. №1. С. 117-121

20. Кеба М.Є. Конкурсний Віденський вальс: стандартизація та особливості становлення техніки виконання. *Вісник НАККІМ: наук журнал*. 2017. №2. С. 137-141

21. Кеба М.Є. Особливості техніки виконання конкурсного бального танцю американського стилю. *Вісник НАККІМ*. 2018. №33. С. 306-313

22. Кеба М.Є. Особливості формування соціальних і конкурсних бальних танців англійського стилю (20–30 рр. XX ст.) *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»*. 2018. №37. С. 154-167

23. Кеба М.Є. Теоретичні основи танцю у німецьких трактатах початку XVIII. *Вісник НАККІМ «Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури»*. 2018. №40. С. 306-314

24. Кеба М.Є. Аналіз технічних помилок в роботі стопи під час виконання свінгових танців. *Молодий вчений*. 2017. №12. С. 164-167

25. Кеба М.Є. Естетична виразність спортивного бального танцю. НАККІМ Альманах «Культура і сучасність». 2019. №2. С. 102-106
26. Кеба М.Є. Новітні підручники з техніки виконання та методики викладання європейських бальних танців як відображення сучасного стану конкурсного бального танцю. Молодий вчений. 2017. №12. С. 160-164
27. Кеба М.Є. Створення художнього образу в спортивному бальному танці. ХДАК Збірник наукових праць «Культура України». Серія: «Мистецтвознавство». 2020. № 68. С. 158-166
28. Кеба М.Є. Сучасна система оцінювання змагань з бальних танців (танцювальний спорт). Молодий вчений. 2017. №12. С. 167-172
29. Кеба М.Є. Формування техніки виконання та методики викладання європейських та латиноамериканських бальних танців міжнародного стилю: історіографічний аспект. Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство». 2019. №40. С. 154-160
30. Колногузенко Б.М. Хореографічна композиція: методичний посібник з курсу «Мистецтво балетмейстера». Харків : ХДАК. 2018. 208 с.
31. Кривохижа А. Гармонія танцю: навчально-методичний посібник з викладання курсу «Мистецтво балетмейстера» для хореографічних відділень педагогічних університетів. Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. Винниченка. 2006. 100 с.
32. Крись А.І. Специфіка естетичного сприйняття сценічної бальної хореографії. Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство. 2019. Вип. 40. С. 161-164.
33. Крись А.І. Специфічність драматургії сценічної бальної хореографії в Україні. Вісник КНУКіМ. Мистецтвознавство. Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. К.: Вид.центр КНУКіМ, 2003. С. 82-85.
34. Карпенко Н.А. Психологія творчості. Львів 2016. С. 1-279
35. Наконечна О.В.: Театралізовані шоу (шоу-програми) в індустрії розваг. Культура і мистецтво у сучасному світі. 2016. Вип. 17. С. 154-160.

36. Столяренко О.Б. ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК. Київ «Центр учбової літератури». 2012. 280 с.
37. Павлюк Т.С. Бальна хореографія в сучасному медійному просторі. Культура і сучасність. 2018. № 2. С. 101–105.
38. Павлюк Т.С. Вплив американських асоціацій вчителів танців на розвиток конкурсного бального танцю у ХХ ст. Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. 2018. Вип. ХХХХ. С. 187–197.
39. Павлюк Т.С. Значення практики психологічних навичок у сучасних хореографічних тренінгах. Українська культура: Мистецтвознавство. 2018. Вип. 26. С. 53–59.
40. Павлюк Т.С. Мистецтво бальної хореографії: історія та тенденції розвитку. Монографія. Київ : Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т. Рильського НАН України, 2020. 292 с.
41. Павлюк Т.С. Проблематика національної ідентичності в процесі стандартизації англійського стилю бального танцю. Мистецтвознавчі записки НАКККіМ. № 34. 2018. С.141–151.
42. Павлюк Т.С. Процеси еволюції англійського танцювального стилю ХХ – початку ХХІ століття. Культура України. Харківська державна академія культури. 2021. № 73. С. 91-97
43. Павлюк Т.С. Соматичні практики у сучасній бальній хореографії. Культура України: Мистецтвознавство. 2018. Вип. 61. С. 319–329.
44. Павлюк Т.С. Специфіка естетичного сприйняття бального танцю на прикладі бальної секвенції «вальс у сутінках» стилю нью-воуг. Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. 2018. Вип. ХХХХІ. С. 134–145.
45. Павлюк Т.С. Специфіка італійської школи у контексті сучасних тенденцій конкурсного бального танцю. Мистецтвознавчі записки НАКККіМ. 2019. №35. С. 177–183.
46. Павлюк Т.С. Специфіка конкурсних танцювальних секвенцій стилю нью-воуг. Вісник КНУКіМ. 2018. № 39. С. 121–129.

47. Павлюк Т.С. Специфіка сучасного спортивного бального танцю в Західній Європі. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку: Мистецтвознавство. 2019. Вип. 30. С. 170–174.
48. Павлюк Т.С. Специфіка теорії і практики бальної хореографії (XV — XVII ст.). Вісник НАКККіМ. 2018. № 38. С. 142–158.
49. Павлюк Т.С. Становлення та тенденції розвитку спортивного бального танцю в Німеччині. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2020. № 1. С. 88–93.
50. Павлюк Т.С. Тенденції сучасної бальної хореографії в США. Мистецтвознавчі записки НАКККіМ. 2018. Вип. 33. С. 223–233.
51. Павлюк Т.С. Формування стандартної та латиноамериканської програм у системі конкурсного бального танцю в Німеччині. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2019. № 4. С.124–130.
52. Павлюк Т.С. Бальна хореографія: монографія. Київ : НАКККіМ, 2017. 173 с.
53. Королівське Товариство Вчителів Танцю «Latin American Paso Double». пер. О. Іванова. ISTD. Київ : 2000. 363 с.
54. Переглянута техніка латиноамериканських танців. Королівське Товариство Вчителів Танцю («The Revised Technique of Latin Dancing», ISTD); 184 с.
55. Печеранський І., Базела Д. Вступ до філософії танцю: монографія. Київ : КНУКіМ. 2017. 123 с.
56. Підлипська А.М. Регіональні школи бального танцю в Україні. Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. Вип. XXX. К., 2013. С. 344-349.
57. Рехвіашвілі А.Ю., Білаш О.С. Мистецтво балетмейстера: навч. посіб. Київ : КНУКіМ, 2017. 151 с.
58. С. Паулетто: Аудіовізуальний дискурс. С. 42-52

59. Королівське Товариство Вчителів Танцю «Latin American Samba». пер. О. Іванова. ISTD. Київ : 2002. 342 с.
60. Татаренко М.Г. Діяльність хореографа постановника в масових видовищних заходах. Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. 2014. Вип. 33. С. 299–304.
61. Техніка Європейських танців. Королівське Товариство Вчителів Танцю («The Ballroom Technique», ISTD) 428 с.
62. Уолтер Лерд. Доповнення до техніки латиноамериканських танців/ Лерд У.: Інтернаціональна Танцювальна Асоціація Вчителів («The Technique of Latin Dancing Supplement by Walter Laird», IDTA). 129 с.
63. Cha-cha-cha/group of authors. Roma : WDSF. 2013. 227 с.
64. D. Daniels, S. Naumann, J. Thobson: See This Sound: Audiovisuology 351 с.
65. Hearn Geoffrey. A technique of advanced standard ballroom figures. London. 2004. 240 с.
66. Jive/group of authors. Roma : WDSF. 2013. 174 с.
67. Paso Doble/group of authors. Roma : WDSF. 2013. 173 с.
68. Pavlyuk T. German open championship in the context of specific development of competitive ballroom dancing. Scientific journal innovative solutions in modern science. Center for international scientific cooperation. ТК Meganom LLC No. 2(38). 2020 March 30. 2020. Dubai-2020. 177–187.
69. Pavlyuk T. Мистецтво бальної хореографії в системі української вищої освіти. Scientific review. Center for International Scientific Cooperation. ТК Meganom, Lublin University of Technology. Lublin (Poland); No. 5(68). 2020. 69–101.
70. Pavlyuk T. Формування та розвиток повільного вальсу в контексті зародження міжнародного стилю бальних танців. Scientific review. Center for

International Scientific Cooperation. TK Meganom, Lublin University of Technology, Lublin (Poland); No. 2(65). 2020. 90–105.

71. Quick step/group of authors. Roma: WDSF. 2013. 174 с.

72. Tango/group of authors. Roma: WDSF. 2013. 227 с.

ІНТЕРНЕТ РЕСУРСИ

73. Бойко А. Б. Принципи контрасту, симетрії та асиметрії у хореографії URL:

<https://repository.ldufk.edu.ua/bitstream/34606048/18794/1/%D0%9B%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D1%8F%206%20%D0%9C%D0%91%206%20%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%81.pdf>

74. Вакуленко О.М. Символи та знаки в контексті хореографічного художнього образу. URL:

<http://arts-series-knukim.pp.ua/article/view/172693/173929>

75. Горбатова Н. О. Створення художнього образу у хореографічному мистецтві URL : file:///C:/Users/Professional/Downloads/apkant_2016_16_20.pdf

76. Колесник С., Волох Т. Історія хіп-хоп культури та її еволюція URL: http://aphn-journal.in.ua/archive/21_2018/part_2/5.pdf

77. Костюми URL: <https://magimoda.com/2000s-fashion/>

78. Костюми URL: <https://www.online.ua/guide/yak-pidibrati-garderob-cholovikovi-golovni-pravila-ta-stilni-poradi-836444/>

79. Павлюк Т.С. роль бальної хореографії та її культурної місії в суспільстві. Структурно-функціональний аспект URL:

https://ic.ac.kharkov.ua/nauk_rob/nauk_vid/rio_old_2017/ku/kultura36/26.pdf

80. Павлюк Т. С. Сутність і багатогранність бального танцю як феномену хореографічного мистецтва. URL:

<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/25142/19-Pavlyuk.pdf?sequence=1>

81. Рудольф Арнхейм Мистецтво і візуальне сприйняття URL: <http://www.ktm-hdak.org.ua/doc/Ariheym%20R.%20Iskusstvo%20i%20vizualnoe%20vospriyatie.pdf>

82. Тримай ритм фільм 2006 URL: https://uakino.club/filmy/genre_drama/5177-trimay-ritm.html

83. Шутяк Н., Маркевич С. Формування літературно-сценічних образів персонажів у малій формі танцю URL: <https://kultart.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/04/N.-SHutiak-S.Markevych-Formuvannia-literaturno-stsenichnykh-obraziv-personazhiv-u-maliy-formi-tantsiu.pdf>